

Iğdır Esnafından İstanbul'daki Emekli Kuyruğuna...

" Laf üretmekte dünya rekoruna koşan etkili ve yetkililerimiz, iş ve aş üretmek konusunda en sonda yer alan ülkeler arasına çoktan girdi bile. Ne en Doğu ilimiz Iğdır esnafının siftahsız esnemesini ciddiye alan var... "

Laf üretmekte dünya rekoruna koşan etkili ve yetkililerimiz, iş ve aş üretmek konusunda en sonda yer alan ülkeler arasına çoktan girdi bile.

Ne en Doğu ilimiz Iğdır esnafının siftahsız esnemesini ciddiye alan var...

Ne de en büyük kentimiz olan İstanbul'daki bankaların önünde kuyruk

oluşturup emekli maaşını almaya alışan emeklileri dinleyen var...

Esnaf Doğu'da kan ağlıyor...

Esnaf her yerde kan ağlıyor...

Adım adım Türkiye'de...

Emekliler başta olmak üzere;

Her mekanda inim inim inleyen sabit gelirli var...

Yine adım adım Türkiye'de...

Vatandaşa saat hızı oldukça yavaş ve de uyduruk gündemler, retener,

Vatandaşın günlük yaşamını bir kurnaz kılığında teğet

geçmekten zevk

alır oldular.

Acı gerek şu ki, her şey 7 yıl öncesinden daha kötü;

Acı gerek şu ki, vatandaş şaşkın ve de rkek.

Acı gerek şu ki, vatandaş siyaset dünyasında ayaklar altına alınan değerlerinin zıttı; iinde.

Ne 'AK' diyene inanıyor, ne de "DOĞRU" diyene...

Ne siyaset adına zeytin yağı olup üstte kalanı görüyor, ne de kendi

kabında ağırlığı kadar yer tutanı...

Bir sosyal bunalım ki, eteğinde yaşadığı Ağrı Dağı'nın başına çıkarak

Ankara'ya bağırarak isteyen Iğdırli da haklı...

Çamlıca Tepesi'ne çıkarak Ankara'ya seslenmek isteyen İstanbullu da haklı...

Çünkü giderek daha da ezilmekte...

Çünkü giderek daha da silinip gitmekte...

Tüm bunları; görüyor, duyuyor, yazıyoruz...

Elbette ki, kendimizi onların "müsterek sesi" olarak görüyoruz.

Ne yalakalık yapacak yapıdayız, ne de yağlı kapılardan bir siyasi beklentimiz var...

Doğruya doğru, eğriye eğri...

Görmeye de görmeyizlikten gelenler utansın, duyup da duymazlıktan gelenler utansın.

Vatandaşın acıklı halini bir yana bırakarak, oraya buraya yağ sızınlar utansın.

Buyursunlar halkın arasına, buyursunlar emekli kuyruklarına, buyursunlar en Doğu'dan en Batı'ya...

Gördükçe; halde kılın;ğinden, duyduğu halde benliğinden, bildiği halde insanlığından utansın.

Önce utansınlar, sonra da vatandaşın gerçekte sorunlarına tercüman olsunlar tercüman...

Dışarıdan ve de içlerinden birileri istiyor diye; bir Ordu'ya, bir Yargı'ya, diğer muhaliflere saldırma işinden uzaklaşsınlar artık.

Sadece laf sızınlar siyasi iktidarları alkışlamaktan kenar dursunlar artık. Uyansınlar ve de sızınlar!..

Görünler ki, bu ülkenin giderek çökmesi; bir yanda sosyal barışı tehlikeye girerken, öte yanda ekonomik zorluklar altında nice onurlar eziliyor.

Tuzu kurular ve de duyarsızlar dışında, kimse bu gidişattan memnun değil.

Ağzı olan," ne olacak halimiz, ne olacak bu ülkenin hali?" Diyor.

Hem Ankara'nın oyalayıcı gnlk boş gündemlerinden bıkmışlar.

Hem her seferinde bir fırsatını bulup durmadan sadece konuşan hükümetten bıkmışlar.

Hem de bu hükümetin yanlışını görmeye gelen bir acayip zamane

medyasından bıkmışlar.

Batan geminin gövdesinde, umutları tükenen nice yolcular misali;

Ne rotadan beklenti var, ne de kaptan kışkırtılardan...
Geciken yıl kışkırtılardan;

Bu yıl yine kışkırtılardan;

Gelecek yıl daha da kışkırtılardan; olacak.

Ne Iğdır'ın esnafı gelecek, ne de İstanbul'da emekli kuyruğunda bekleyenler...

Bir oradakiler "yaz kardeşim yaz..." Dedi

Bir de buradakiler...

Zaten işimiz bu. Elbette ki yazarız.

Ülkesini ve de halkını sevenler hiç durur mu?

Hiç korkaklar sofrasına oturur mu?

Hiç o batan gemide kendisinin de olduğunu unutur mu?

Ülkenin çıkan çivilerinin yerine parmak basmak varken...

Hiç bal tutup, parmak yalamak olur mu?